

13. Побѣди!

Ставай рано — у зори
И дюгеня отвори,
Тежки чукъ весъ день на мракъ
Ти върти доръ падне кракъ.

Госпадаря пѣкъ за тебъ
Безъ уши е той и слѣпъ,
Тежки чукъ безспиръ върти,
Босъ ходи и гладенъ ти.

Той за тебе не смисля, знай,
Гробътъ хладенъ ти копай....
Доръ си силенъ побѣди
И неволи и беди!

Суевѣрието ги заробило.

Много отъ старитѣ народи почитали животнитѣ като сѣщински божества, а нѣкои даже и до днесъ ги държатъ въ храмоветѣ си и имъ се покланятъ и молятъ съ разни молитви. Хиляди години прѣди Христа египтянитѣ почитали котката като най-свѣто животно въ земята си. Въ дома си тѣ се отнасяли къмъ нея много учтиво и я пазѣли сѣщо както ние днесъ пазимъ кандилото и иконата си. Въ врѣме на пожаръ египтянитѣ гледали да спасятъ най-напрѣдъ котката, че тогава се погрижвали за себе си и другата покѣщнина.

А случило ли се да умрѣ нѣкоя котка, тя бивала погребвана съ най-голѣми почести. Цѣлото сѣмейство си отрѣзвало коситѣ въ знакъ на трауръ; ако ли пѣкъ нѣкой убилъ случайно